

აღლაჰის წყევლა ებრაელებზე და ქრისტიანებზე, რომლებმაც თავიანთი წინასწარმეტყველების საფლავები სალოცავებად აქციეს

აიშასა და აბდულლაჰ იბნ 'აბბასისგან (აღლაჰი იყოს მათით კმაყოფილი) გადმოცემულია, რომ მათ თქვეს: როდესაც მოციქულ მუჰამმადს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) აღსასრული მოახლოვდა, ის ხალათს სახეზე იფარებდა. როცა ხალათი მას ტვირთად მოეჩვენებოდა, სახიდან იხსნიდა და ამ მდგომარეობაში თქვა: «აღლაჰის წყევლა ებრაელებზე და ქრისტიანებზე, რომლებმაც თავიანთი წინასწარმეტყველების საფლავები სალოცავებად აქციეს». ამ სიტყვებით მათ აფრთხილებდა იმ საქციელსთვის, რასაც ისინი ჩადიოდნენ.

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

'აიშა და აბდულლაჰ იბნ 'აბბასი (აღლაჰი იყოს მათით კმაყოფილი) გვამცნობენ, რომ მოციქულის (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გარდაცვალების დროს, ის სახეზე ქსოვილს იფარებდა. როცა სიკვდილის ტკივილისგან სუნთქვა გაუძნელდებოდა, ქსოვილს სახიდან იხსნიდა. ასეთ მძიმე მდგომარეობაში მან თქვა: აღლაჰის წყევლა ებრაელებზე და ქრისტიანებზე, რომლებმაც თავიანთი წინასწარმეტყველების საფლავებზე სალოცავები ააშენეს. ეს გაფრთხილება იყო მისი ხალხის მიმართ, რათა მათ არ დამსგავსებოდნენ ებრაელებსა და ქრისტიანებს. ასეთი ქცევა დიდებულ და ძღვევამოსილ აღლაჰზე თანაზიარის გზას ხსნის და წინასწარმეტყველმა მკაცრად აკრძალა ეს საქციელი.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/3330>

